

ורה אור השלם

- שיר השירים ג ט-י
4 ולקחתם את ארון
ותתנם אתו אל העגלה
ואת כלי הזהב אשר
השבתם לו אשם תשימו
בארצו מצדו ושלחתם אתו
ותקף: שמואל א ו ח
5 לקח את ספר התורה
הזה ושמתם אתו מצד
ארון ברית יי אלהיכם
ותיה שם קר לעד:
דברים לא כו

הגהות הב"ח

- (א) גמ' עושין לספריהם:
(ב) שם לא מהן חי טפח
אצבע לטמול זה ואצבע לטמול
זה כל"ל ומיתא ומחאה ממחא
ג' טפחים: (א) שם מרובה
ארגמן וגו' תרבו רצוף
אהבה ואלו: (ד) שם מגד
היה מונח ולא: (ה) שם
היה דילמא וכו' ד' מאה
ספרי דילמא וכו' לא כתב
דאין פנאי לאדם אחד לכתוב
כרילי האי קס"ד: (ו) שם
ד"ה אצבע וכו' תקשה תני
עשר ב"ב"ה סי' ימיני:

וְאֵם בֶּאֱלֶחֶתוֹד חֹתֶנֶד

שאלה בא לחתוך חותך. תימה לרש"צ"ה הא אמר לעיל בשמי
כריכות חולקין ופ"ה כגון תורה בכרך אחד ונציאים בכרך
א' משמע אבל תורה ונציאים בכרך א' אין חולקין אפי' שניהם רוצים
וא"כ היכי אמר הכא דחותך יש לומר דלא הוי ציון הספר אלא

כשחוקר מחמת חלוקה: **בגורל** ששה
מפחים בקרף בבמה. גול הוא עור שלא
ניתקו כלל אלא שהשירו את השער וכותצין
זו במקום שער ולהכי קרי ליה גול
שאינו מתחוק כדאמר לעיל (דף ג.) גול
אזני דלא משפין ופועמים חותצין אותו
לשנים דרך עציזי ואותו כשלישי
קרוי קלף ואותו שלד שער קרוי
דוכסוטוס ושון דוכסוטוס הוי
פירושו מקום שער דבלשון יי מדי קורין
לשער סוטוס ודוך היינו מקום כמו
י דוך פלוי וכותצין על הקלף לצד שער
כדאמר צפ' המואיל (שם דף עט.)
ועל דוכסוטוס לצד שער ובשניהם
במקום חתך דשם הוא טוב לכמו
ושלנו דין קלף יי להם ולא דין
דוכסוטוס ולכן כותצין עליהם חותצין
שזין כשרים על דוכסוטוס אלא על
הקלף כדאמר בהמואיל יין (שם):

דילמא תורה צוה. ואומר ר"ת
דלותו פסוק קרוי תורה

כדאמר צפ' ג' דסוכה (דף מז.) קטן
היודע לדבר אציו מלמדו תורה מאי
תורה תורה לוא לנו משה:

שְׁלֹמֹה יָהָא סֵפֶר תּוֹרָה יוֹצֵא וּנְכֹנֵס
בַּשְּׁהוּא דְּחוּק. וְאִתְּ דְּהֵלֵא
לֹא הָיוּ מוֹצִיִּין אוֹתוֹ מִן הָאֲרוֹן דִּהָא
אֲסוּר לִיכְנֵס צְבִית קֶדֶשׁ הַקִּדְשִׁים
צִיּוֹם הַכַּפּוּרִים לֹא אֲשַׁכְחָן בַּסֵּדֶר
יוֹמָא שְׁהִיא מוֹצִיִּין וְיִזְלַלְלוּךְ כִּדִּי
לִתְקֹן שָׂרִי לִיכְנֵס צְבִית קֶדֶשׁ הַקִּדְשִׁים
דְּאִמְרִינָן בְּעִירְבוּן (דָּק קה). וְהִינֵּי
יְכוּלִין לִיכְנֵס כִּדִּי הָאֲסוּר סֵפֶר
תּוֹרָה כִּדִּי שְׁלֹא יִתְעַשֶּׂשׂ וְיִתְקַלְקֵל וּגַם
מִשְׁחָבֵד מִשְׁכֵּן שִׁילָה עַד שְׁנֵיהּ שְׁלֵמָה
צִיִּת הַמִּקְדָּשׁ הָיוּ יְכוּלִין לְהוֹצִיאוֹ מִן
הָאֲרוֹן וְלַעֲיִין זוֹ: **אֲצַבֵּעַ** וּמַחֲצֵה
לְבוֹתָא זֶה. נִרְאָה לִרְיִית לֵאלֹהִי גִרְסָא וּמַחֲצֵה
אֵלֶּא אֲצַבֵּעַ לְבוֹתָא זֶה דְּאִי גִרְסָא וּמַחֲצֵה
תִּקְשִׁי שֵׁנִים עֶשֶׂר (א) הִיכִי יִתְצִי דְּפִרְיִךְ
לְקַמֵּן אֵלֶּא אֲצַבֵּעַ אֲרוֹן וְטוֹרַת דְּרוּיִין
שֵׁנִים עֶשֶׂר: **שִׁבְחָן** עוֹמְדִין
עוֹמְדִין. נִרְאָה לִרְיִית דְּסִימִין לְהַעֲמִידָת
יִשְׂרָאֵל הִיא וְלֹא עֲשָׂאוֹם שֶׁל זֶה
שְׁלֹא לְחֹכֵר מַעֲשֵׂה הַעֲבָל דְּאִין
קְטִיגוֹר נַעֲשֵׂה קְטִיגוֹר וְכֵן אִמְרִינָן
[בִּרְ"ה] (דָּק טו.) לְמַשּׁוֹם הִכִּי לֹא הִיא
זֶה מַשְׁמֵשׁ לַפְּנִי וּלְפָנִים צִיּוֹה"ב צִבְגְּדִי
וְהֵם מַשּׁוֹם קְטִיגוֹר נַעֲשֵׂה קְטִיגוֹר
וְהֵם פִּרְיִךְ וְהֵם אֲרוֹן שְׁהִיא שֶׁל
כִּדִּי הֵיאָה לְפָנִים וּשְׁמִי מִכְבֵּד הָאִמְרִין

והני עמודים נמי היו כמו מנפר שהם עשויים סימן להעמדת ישראל והוא שיקד הפייט⁹ תנצית אות יוסף עמודיו עשה ככף בשציל תנצית אות יוסף סימן של יוסף דהיינו עגל דיוסף נקרא שור שנאמר (דברים טז) צבור שור הדר לו לכך עמודיו עשה ככף ולא זהב שלא להוכיח במעשה העגל:

תרי

י' מקי"ם אין בארון רק לרבות
שברי

ויוצא בדוחק: שבו באותו טפח עמודיו של ארון עומדין שנאמר אפריון עשה לו זה ארון. המלך שלמה. המלך שהשלום שלו וכתב עמודיו עשה

קבו א מיי פ"ו מהל' ס"ת
הל' טו סמג עשין כה
[שו"ע ח"מ סי' קעג סעי' א'
בהג"ה]:

קבו ב ג מיי פ"ט מהל'
ס"ת הלכה ז סמג
ה"א דה מנצ"ח ז"א דה

רעג סעף א:
קב"ח ד' מ"י ש"ס וסמג ש"ס
טוש"ע י"ד ס' רעח
תיו"ב:

קבוצה זו היא מיי"ש שם פ"ט
הלכה א' וסמג שם
טוש"ע י"ד סי' רעב סעיף א'
[וברב אלפס הלכות ספר
תורה דף סו]:

רבינו גרשום

[illegible]

וכמה לוחות אגודות בארץ
 וכלומר כמה מחזיקות בארץ
 ח' טפח' שהיו מנוחין
 וכלולות וזו בצד וזו ואין
 פוסק תורה מעטות לרבות
 תורה שמהם באות
 טפח' באותן כ' טפח' ששחייבו
 מאמורן וזה אורכו
 שפר תורה כרוכבן של
 ולרבות ו' טפחים ששחייבו
 פני טפח לצד
 ולטפח לרוח וזה כותל
 של דיהן ו' טפחים
 אחת טפח
 מכן ומגביהן
 ביהו ומוציאין אותו
 של צד וזה נכנס
 של ארור. בלעז מחבור.